

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De fide Mediatoris tam Angelorum quám hominum, & de thesauro
paßionis Christi, qui profuit vtrisque: ac de casu Luciferi, & omnium
malorum. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

rationali creaturæ Deus gloriam offerebat. Et quantum valuit, electâ illam multitudinem Angelorū, qui se gratos oblatæ gratiæ reddebant, impedire conatus est. Nō enim est verisimile electos Angelos absque probatione tantum accepisse præmium, cum nec homines, qui sunt infirmiores, sine probatione glorificari possint. Sequitur: *Et potestas Christi eius*, quia sicut Christus secundum diuinitatem dominium habet, & potestatem vniuersalis præmij, sic secundum humanitatē, qua suspensus in Crucem meritum acquisiuit, potestatem habet vniuersalis meriti. Nec enim angelica, nec humana merita pondus aliquod æqualitatis iustitiæ possunt habere ad illud infinitum præmium, quod Deus est, nisi merito Iesu Christi fulciantur. Quod sicut rationem meriti habet ratione humanitatis assumptæ & crucis: sic rationē infiniti habet ratione coniunctæ diuinitatis, ac per hoc secundum iustitiæ æqualitatem infinito præmio correspondet infinitum meritum, & infinito merito soluitur infinitum præmium. Potestate igitur huius meriti Christi Angeli electi releuati, gloriā diuinæ fruitionis intrauerunt, & Angeli mali proiecti velut reprobi inuidetes, & chaos æternæ damnationis proiecti sunt: atq; ex tunc præualere coepit meritum Christi per fidem, quæ in ipso erat. Cui humiliter Angeli electi se subiecerunt secundum formam voluntatis Dei. Et si quæritur, Quomodo meritū Christi tunc Angelis valere poterat, cum Christus nōdum meruerat? Breuiter respondeo, quōd sic valebat Angelis, sicut hominibus illis, qui ante Christi aduentum crediderunt in aduentu eius, quod Ecclesia sancta fideliter & veraciter confitetur. Vnde dicit Origenes: Tanta vis est mortis Christi, quōd ad sanitatem & remedium non solum præsentis & futuri, sed etiam præteritorum sæculorum: & non solum humano huic ordini, sed etiam celestibus Virtutibus sufficiat.

Meritum
passionis
Christi
quomodo
valuerit
Angelis.

De fide Mediatoris tam Angelorum quàm hominum, & de thesauro passionis Christi, qui profuit vtrisque: ac de casu Luciferi, & omnium malorum. Cap. IX.

Quis mihi det te fratrem meū fugentem ubera matris meæ? Deus Pater ab æterno proposuit Filium suum incarnandum, vniuersalem mediatorem inter se & creaturā rationalem, in cuius fide & dilectione omnes saluarentur. Non enim fas est dicere plures esse mediatores, nec rationalem creaturam absque mediatore per gloriā ad Deum accedere posse, cum suppetere non pos-

- fiat merita Angelorum vel hominum ad acquirendam gloriam aeternam. Hinc merito dicitur in Apocalypsi, quod *Agnus occisus est ab origine mundi*, quia propter fidem & dilectionem mediatoris Christi, eius passio & mors non solum valebat ad meritum & gloriam sempiternam hominum, sed quodammodo etiam Angelorum. Et ideo dicitur ad Ephesios, quod *ipsum deduxit, scilicet Deus Pater, caput supra omnem Ecclesiam*, scilicet triumphantem & militantem, Angelicam & humanam: quae scilicet Ecclesia, dicitur corpus Christi, id est, qui sunt de Ecclesia numero & merito, quae etiam Ecclesia una vocatur in Canticis: *Una est columba mea, perfecta mea*. Ad quam nimirum unitatem etiam pertinent Sancti veteris Testamenti, qui fidem unam nobiscum habuerunt: quorum utique caput etiam fuit Christus incarnandus, qui per fidem huius incarnationis futurae, tunc eis infudit gratiam. Ad quam etiam integritatem Ecclesiae concurrunt Ecclesia militans & triumphans, de qua etiam sunt Angeli concives & confortes nostri. Et ideo omnium illorum caput est Christus, influens Angelis illuminationes, etiam secundum quod ipse est homo, cum quibus ipse conformitatem habet in natura intellectuali, quae est suprema & nostrae naturae completiva, mediante qua residua natura nostra Dei Verbo est unita, ut dicit Damascenus. Unde dicit Apostolus ad Colossenses: *Qui est caput omnis Principatus & Potestatis*. Per haec enim duo, quae sunt nomina dignitatis & excellentiae, etiam intelliguntur alij chori Angelorum, quia Christus, large loquendo, caput est Angelorum propter influentiam gloriae, sed proprie est caput hominum, non solum propter gratiam & gloriae influentiam, sed etiam propter conformem naturam Agnus etiam *occisus dicitur ab origine mundi*, quia praecipue post lapsum protoparæum Christus singulariter ordinatus est mori pro nobis redimendis: & ideo *ab origine mundi* per Sanctos suos cepit mors eius figuris & mysterijs praemonstrari & praenuntiari, ac in talibus figuris cepit quodammodo occidi: & praesertim in membris suis ab initio cepit occidi, sicut in Abel & similibus. Unde Christus thesaurus est absconditus *in agro*, cuius merito regnum caelorum comparatur, & omnes tam Angelos, quam homines regenerare facit. Hic thesaurus communis est tam Angelis, quam hominibus, reconditus utique *in ipso summo angulari lapide, in quo omnia aedificatio constructa*, scilicet tam Angelica, quam humana, *crevit in templum sanctum in Domino*.
- Unde & sancti Angeli post casum Luciferi, huius pretiosissimi thesauri

Apoc. 13.

Ephes. 1.

Ecclesia
quomodo
corpus
Christi.
Cant. 6.

Coloss. 2.

Christus
quatenus
caput An-
gelorum &
hominum.
Apoc. 13.

Genes. 4.

Math. 13.

Thesaurus
abscondi-
tus.

Ephes. 2.

auri virtutem experti, tanta dilectione ferebatur ad Christum, quod pro eius gloria libentissime mortem suscipere voluissent, si eis possibile fuisset. Dicit enim de ijs sanctus Iohannes in Apocalypsi, quod *non dilexerunt animas suas usque ad mortem*, id est, sic Deum cordialiter dilexerunt, vt sibi necessarium aestimarent vitæ propriæ non parcere præ diuinæ dilectionis feruore, si diuinæ voluntatis beneplacitum fuisset. Quod quidem Deus ab eis acceptauit, ac si iam opere compleissent: quia perfecta voluntas pro opere reputatur. Lucifer autem elatione tumidus, & affectu propriæ excellentiæ cæcatus, electiua volūtate voluit hoc à Deo consequi solum ratione naturalium: ad quod etiam requirebatur huiusmodi gratia & meritum. Vnde vehemens affectus ad propriam excellentiam & potestatem sic in eo vnam considerationem inclinavit, quod exclusit aliam, scilicet sui casus considerationem. Nam secundum Augustinum, factus continuo se à veritate auertit, propriæ potestatis elatione delectatus. Vnde dicitur apud Ezechielem: *Tu signaculum similitudinis, plenus sapientiæ, perfectus decore, in delitijs paradisi Dei fuisti*. Et iterum: *Tu Cherub exrensus & protegens, posus te in monte sancto Dei. In medio lapidum ignitorum ambulasti, perfectus in vijs tuis à die conditionis tuæ, donec inuenta est iniquitas in te. Et eleuatum est cor tuum in decore tuo: peccasti, & eiecisti te de monte Dei, & perdidisti, o Cherub protegens, de medio lapidum ignitorum*. Vnde miratur Isaias: *Quomodo, inquit, cecidisti de celo Lucifer?* id est, quàm irreparabiliter. Inflatum enim nobilitate naturæ, super omnem creaturam exaltari voluit, & in omnia inferiora dominari. Proculus solo consensu, nihil enim Angelus ille fecit, non operatus est, sed tantum cogitauit superbiam, & in ictu oculi proiectus irreparabiliter gehennalibus tormētis æternaliter est addictus. Bernardus: Si sic actum est cum Angelo, quid de me erit cinere & terra? Et si cuiquam mirum videatur, quod Deus tam nobilissimam creaturam sine spe reparationis sic perire permisit, responderet Bonauentura super lib. 2. Sententiarum, quod in hoc Deus ostendit terrificam & inflexibilem suam iusticiam, quæ tantum seipsam conseruat, quod ordinem institutum nullo modo infringat: tantum peccatum odit, vt abiciat quos charissimos reputauit. Vnde tam spectandum signum diuinæ seueritatis in Angelo nobilissimo, & in homine primo, quorum vtrumque proprijs manibus plasmauit, & ornauit, nobis infirmis apposuit, vt discamus, quantum odit peccatū, quod pro vnico actu cordis nobilissima creatura æternaliter sine spe veniæ sit

D damna-

Angelo
dilectio.

Apoc. 12.

Luciferi
casus.

Ezech. 18.

Ibidem.

Isa. 14.

Seueritas
Dei quanta.

Gene. 3.

damnata, & pro esu pomi Adam cum omni posteritate sua duplici mortalitati, & multiplici penalitati sit subiectus. Vnde secundum Gregorium in Moral. Lucifer fuit altior omnibus Angelis alijs, non solum cadentibus: sed etiam stantibus. Et propter hoc eleuatum est cor eius, dominationem appetens super omnes alios. Non enim appetijt equari Deo simpliciter, cum hoc sciret impossibile fore, sicut dicitur ratio, quod creatura non potest equari Creatori: sed appetijt illam aequalitatem tantum in quodam modo habendi illud, quod possibile fuit eum consequi, si debito modo illud appetiisset. Voluit enim ut posset in omnibus inferioribus se quicquid vellet, & hoc etiam accepisset. Sed appetijt eo modo quo non obtinuit, scilicet, ut non haberet ea ex gratia, sed ex suis naturalibus: & ideo elatione tumidus, mox cecidit. Cui peccato protinus odium & inuidia successit, quae duo secundum Augustinum respectu Dei praesupponunt in Angelo voluntatis prauitatem. Optimum enim, quod in se nihil habet malitiae, non potest haberi odio, nisi ab affectu distorto, cum ipsum ex se penitus sit amabile. Et secundum Damascenum, cum eo cecidit simul maxima multitudo Angelorum, qui sub ipso ordinati erant: & hoc suggestione Luciferi, quae nihil aliud fuit, quam insinuatio conceptae malitiae, omnibus Angelis vniuersaliter facta per locutionem nutus, in quam illi consenserunt cum eo, per eum, & sub eo beatitudinem & praerelationem ac principatus auctoritatem sibi proportionatam ex merito suorum naturalium obtinere conantes. Alij vero ab hac insania dissenserunt, & ad Creatorem conuersi, desiderabant hoc ab ipso per eius bonitatem & gratiam obtinere. Et hoc fuit primum magnum factum in caelo, cuius pugna specialiter attribuitur Michaeli, non gratia Ordinis, cum ipse non sit de supremis, sed gratia nominis, quod interpretatur, quis ut Deus? Illi namque competit illis resistere, qui voluerunt esse ut Deus, & esse similes Altissimo. Vnde haec quatuor simul erant ad modum impetus fulgurantis, scilicet peruersus appetitus Luciferi, & eius ad Angelos elocutio, consensus malorum, & simul casus omnium. Sic & in perseverantibus erant conuersio beatorum in Deum, infusio gratiae, si in ipsa creati non fuerunt, & confirmatio gloriae.

Apos. 12.

Michael
quid:

Desiderium Patrum Sanctorum ad Incarnationem Filij Dei. Christus quare uenerit ut Deus, Sponsus, Agnus: & cur anima ut Sponsa iungatur ei. Cap. X.

Quis